

Ἡ ἀρχή μου εἶναι, νὰ μὴ ἔχω κάμμειαν ἀρχήν·

Ἔτος δευτέρον.

Ἀθήναι, 22 Νοεμβρίου 1883

Ἀριθ. 38+140

Ἱστορίας τὸ ἀνάγνωσμα.

Βγάνετε τὴν σκούρια σας γιὰ νὰ ἀκούσετε τοῦ περὶ κλεψῆς ἀθλίου εὐαγγελίου. Ὅταν ἓνας ἄνθρωπος κλέφτη καὶ πλουτίζει, λέει καὶ ὁ πλαινός του, ρὲ γιὰτὶ νὰ μὴ κλέψω κ' ἐγὼ νὰ γίνω σὰν κι' αὐτόν;

Μὲ τὴν τιμιότητος κανεὶς δὲν πλουτίζει παρὰ μόνον μὲ τὸ ἀρπαξε νὰ φῶς καὶ κλέψῃ νάχης. Τοιοῦτοτρόπως ὁ κ. ἐντιμος φίλος μου καὶ πρῶνν σπετσέρης τοῦ νοσοκομείου τῆς ἀνέλπιδος Ἑλπίς ἔκανε τὰς δε καὶ τὰς ἐξῆς λαθοχειρίας. Μετροῦτε.

Πρώτη. Σὲ διάστημα τριῶν χρόνων ἔκλερτε δυὸ φοραὶς τὸν μῆνα κιβώτια γεμάτα ἀπὸ διάφορα γιαιτρικὰ καὶ τὰ ἔστειλε στὸν Πύργο στὸν σπετσέρη Κωνσταντινίδη, πρὸς εὐκολία τοῦ ἀνθρώπου, καὶ πρὸς σωτηρίαν τῶν Πυργιωτῶν ἀρρώστων καὶ ξεκλήρισμα τῶν ἀρρώστων τοῦ νοσοκομείου. Φιλανθρωπικὸ κατὰστημα δὲν εἶναι τὸ νοσοκομεῖον; Αἶ, φιλανθρωπία ἔκανε κι' αὐτός με μόννη τῆ διαφορὰ, ὅτι τὰ καλὰ ἀποτελέσματα τῆς φιλανθρωπίας του ἔμπεναν στὴ τσέπη του.

Δεύτερη. Πωλοῦσε ὀλόκληρα ζεμπιλάκια κίνας στῆς σπετσερίας τοῦ Φιντικῆ καὶ τοῦ Σκλέπα, ἀλλὰ αὐτὴν τὴν πωλοῦσε γιὰτὶ περισσεύε ἀπὸ τοὺς ἀρρώστους, στοὺς ὁποίους ἔδινε ἀλευρί πού εἶναι πιὸ θρεπτικὸ, ἀντὶς γιὰ κίνα. Τρίτη. Πωλοῦσε τσουπί καὶ λιναρόσπορο στὸν λαμποπόλη. Π. Ἰωαννίδη Καλκμπόυση καὶ εἰς διάφορα ἄλλα κατὰστημα, χάριν ποικιλίας καὶ γιὰ νὰ μὴ παραπονιῶνται καὶ οἱ ἄλλοι ἔμποροι ὅτι τὰ ἔλέη τῆς κλεψῆς του τὰ ἐμοίραζε μόνον σὲ ἓναν.

Τετάρτη. Στὸ φαρμακεῖον τοῦ κ. Καρτεράκη κατὰσχέθηκε ἀπὸ τὸν ἴδιο δῆμαρχο καὶ ὑπαστυόνου ἓνα βαρέλι με φανικὸν ὄξυ, ἀξίας 899, παρὰ μία νὰ γίνουιν ἐνιακόςαις.

Πέμπτη. Κάτι πατερὰ, κάτι σανίδια, μάργα, ἄλλα πράγματα τοῦ νοσοκομείου τὰ θεωροῦσε περιττὰ καὶ τὰ σήκωνε γιὰ μὴ πιάνουιν τὸν τόπον καὶ τὰ ἔστειλε σὲ ἄλλον τόπο δικότου. Ἑκτη. Εἰσοφροποίησε με εὐγενικὸ τρόπο τοῦ καθηγητῆ Ζαβιτσάνου 100 ὀκάδες βιβλία τῆς φαρμακολογίας του καὶ τὰ πούλησε στὸ νοσοκομεῖο γιὰ τὴν εὐγενῆ χρῆσιν τῶν ἀποπάτων. Ἄλλὰ γι' αὐτὴ τὴν σούφρα θαρρῶ πῶς εἶναι ἀξιαίπενος, γιὰτὶ θὰ νόμισ, πῶς, ὅτι ὡς φαρμακολογία πού εἶναι, θὰ ἦτανε ὑγιεινῆ γιὰ τοὺς νικολίδες τῶν ἀρρώστων, ἀφοῦ περιέχει τῶσα φάρμακα μέσα.

Ἔ: ἐδῶ εἶναι θὰ μοῦ πῆτε; Ὅχι ἀδερφοί, ἔχει συνέχεια αὐτὸ τὸ παραμῦθι καὶ τὴν συνέχεια αὐτὴ θὰ σᾶς τὴν συνεχέσω μεθαῦριο, γιὰ νὰ μάθετε, τὸ πῶς δεῖ κλέπτειν καὶ τὸ ἐκ δημοσίων κατὰστημάτων ὄφελεῖσθαι.

Στὰ ἑλληνικὰ σᾶς ἔρριξα, τί νὰ σᾶς κάνω βάνετε καὶ κἀνέναν ζυλόσοφο νὰ σᾶς τὰ ἐξηγήτη ἐρμηνευτικῶς.

Μάλιστα

καὶ γῶ συμφωνῶ ἀντὶς τῆς ὥρας πού ζοδοῦουν τὰ κορίτσα τοῦ Ἀρσάκειου στὴν γυμναστικὴ κουνῶντας τὰ χέρια τους μπρὸς καὶ πίσω σὰν παραγκιόζιδες ἀγιοβασιλειάτικοι, ὅτι καλλίτερα θὰ ἦτανε νὰ μάθεναν ραρτικὴ καὶ χειροτεχνήματα, πῶς νὰ ράφουιν πουκάμισα καὶ τὰ λοιπὰ, πράγματα πού ὄταν μεγαλώσουιν καὶ μποῦν σὲ κόσμον θὰ τοὺς ἦναι χρήσιμα.

Μάθε δὲ κύρ δάσκαλε Ἐνιγκ, ὅτι ὡς καθὼς καὶ ἄλλοτε εἴπαμε, ὅτι ὁ στηθόδεσμος ἦγουν σου κορσὲς ἀπαγορεύεται ἀπὸ τοὺς γιαιτροὺς στῆς γυναῖκες ἐν γένει, γιὰτὶ στενοχωρᾷ τὰ σπλάγγνα καὶ τῆς κάνει καχεκτικὰς, κίτρινες, νὰ λιγοθυμοῦν καὶ χίλια δυὸ ἄλλα κακὰ στὴ μύτη σου τῆς φέρνει, πῶς λοιπὸν σὺ γεροξεκουτιάρη διάταξες νὰ φοροῦν τὰ κορίτσα κορσέδες; Γιὰ νὰ στέκωνται στὰ γυμνάσια ντουρα; Ρώτησες δὲ μπάργα Κολοκούθα καὶ ἂν αὐτὰ τὰ φτωχοκόριτσα ἔχουιν ν' ἀγοράσουιν κορσέδες;

Ἄειντε γεροξεκουτιάρη καὶ παραξεκουτιάρητες.

Πάλι ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν

μου ὑπουργὸς Δράκος ὁ περιβόητος ἐθριαμβεύσει προχτὲς σὲ μιὰ συζήτησι πού εἶχε ἀνοίξει γιὰ τὴν μάχη τοῦ Μαραθῶνα καὶ εἶπε:

— Σταθῆτε, ρὲ ἀδερφε, πόσαις χιλιάδες ἦτανε οἱ Ἑλληνας;

— Τέσσεροις, τοῦ ἀπαντᾷ ἓνας λοχίας:

— Αἶ πολὺ, καλὰ, εἴμαστε σύμφωνοι, τέσσεροις χιλιάδες καὶ ὁ Λεωνίδας πέντε. Καλὰ λέω γῶ.

Ὅταν δὲ τοῦ ἔδειξαν τὴν κουταμέρα του καὶ τοῦ εἶπαν—; Βρὲ μπούφο, γιὰ χιλιάδα τὸν πέρνει καὶ τὸν Λεωνίδα; Ἄμείσως ἀνοίξε τὸ πνεῦμά του καὶ ἀπάντησε:

— Ναι, βέβαια, γιὰτὶ ὁ Λεωνίδας ἀξίζει γιὰ χίλιους ἀνδρας.

‘Ο νέος ‘Αλή πασάς της ‘Ελλάδος.

τοιμαίαις ένδυμασίαις τῶν ρουχῶν φτεισαμέναις καὶ ραμέναις καὶ γιὰ τὸ σῶμα κάθε ἐνούου καὶ ἄλλου καὶ μὲ 20 τοῖς ἑκατὸ σοῦ λέει ὁ ἄλλος λιγώτερα ἀπὸ ὅσα θὰ τὰ ἀγοράσετε ἢ θὰ τὰ κάνετε ἀπάνω σας ἀπὸ κάθε ἄλλο κατὰστημα.

‘Αν ἦναι ἀλήθεια αὐτὰ, θὰ πῆ πῶς αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος ἔχει σκοπὸ νὰ μᾶς ντύσῃ ὅλους τῆς δωρεᾶς.

‘Εγὼ τὸ ἐλάχιστο ἐπειδὴ τῆς καὶ ἄρχισαν καὶ λυόνουν τὰ ρούχά μου θὰ πάω νὰ πάρω μιὰ ἔτοιμη ένδυμασία καὶ ἂν δὲν μοῦ τὴν δώσῃ ἐπὶ πίστῳσι, θὰ σᾶς πῶ μεθαῦριο πῶς εἶναι τσαρλατάνος ‘Αμ τί κουτὸς εἶμαι ; ‘Εδῶ εἶναι, ὅποιος γελάσει τὸν ἄλλο, ἀλλὰ ὁ κύρ Γύπαρης δὲν εἶναι ἀπὸ κείνους ποῦ γελιῶνται, οὔτε ἀπὸ κείνους ποῦ γελοῦν, εἶναι τίμιος ἄνθρωπος, καὶ μόνο μιὰ κακοήθεια ἔχει ἀπάνω του καὶ μάλιστα πολὺ μεγάλη, ὅτι πρὸς τὸ συμφέρον του καὶ ὡς τίμιος ἔμπορδος δὲν κάνει πίστῳσι. Μακάρι νὰ ἔκαναν αὐτὴ τὴν ἀτιμὴ δουλειὰ καὶ ὅλοι οἱ ἔμπορδοι.

Πουλεῖται

μηχανὴ τῆς μύρας χρῆσιμη γιὰ τῆς μπουραρίας, (διόστε, μὰ ἀφοῦ εἶνε μηχανὴ τῆς μύρας βέβαια ἢ μπουραρίας θὰ τὴν πάρουν, δὲν εἶνε μηχανὴ τῆς ραφτικῆς γιὰ τῆς γυναῖκες, ἀφοῦ ἔχει κένουλα, θὰ πῆς ναί, ἢ γυναῖκες θέλουν μηχανὴ μὲ κένουλα. ‘Ελα πόρα ἄστα αὐτὰ καὶ πιάστε τοῦτα, διὰ τὴν ὅποια μηχανὴ πληροφορίας δίνονται εἰς τὸ ἔμπορομεσίτικο τοῦ Χαραλάμπου Χρηστοπούλου, ποῦ εἶνε στὸν δρόμο τοῦ ‘Ερμῆα ‘Ερμῆ καὶ στὸ πλευρὸ τῆς σπιταρίας τοῦ ‘Ολυμπίου, καὶ πρὶν τὴν πάρουν ἄλλοι πηγαίνετε νὰ τὴν πάρετε σεῖς, καὶ ἐγὼ στὸν καυγᾶ αὐτὸν ἀπάνω δὲν ἀνακατεύομαι.

‘Εγὼ καὶ ἄλλαις

πολλαῖς γνωστοποιήσεις νὰ σᾶς βάνω, ἀλλὰ δὲν πάει νὰ σᾶς τῆς βάνω ὅλαις μαζωμένες, γιὰτί τότε, δὲν πρέπει ἡ ἔφημερίδα μας νὰ ὀνομάζεται Παληάνθρωπος, ἀλλὰ ἔφημερίδα τῶν γνωστοποιήσεων. ‘Οταν ὅμως συντυχῆν καὶ ἔρχονται πολλαῖς γνωστοποιήσεις μαζωμένες, θὰ σᾶς τὸν βάνω κάμμιὰ φορὰ σὲ μεγάλο χάρτη καὶ χάριν ποικιλίας, καταλάβετε, εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ μπορεῖτε οὔτε νὰ τὸν δέσετε, ὅταν θέλετε νὰ κάνετε σῶμα, γιὰτί τὸ ἓνα φύλλο θὰ ἦναι κοντὸ καὶ τὸ ἄλλο μακρὸ, καὶ ἐπειδὴ τὸ κοντὸ καὶ τὸ μακρὸ δὲν μπορεῖ νὰ γίνῃ κοντόμακρο καλλίτερα νὰ σᾶς τὸν βγάξω τὸν Παληάνθρωπο μακρόκοντο. Σῶνε νὰ ἔχη ὕλη μέσα μπόλικη καὶ τὸ ἴδιο κάνει.

Δὲν μὲ πιστεύετε ; Ρωτήστε τῆς γυναῖκῆς σας κί ἂν μὲ βγάνουν ψεύτη, φτύστε ταις.

Μεγάλη ἀποθήκη γαιανθράκων

ἔχει ὁ Μανώλης Μερτζανῶφ στὸ δρόμο τοῦ ‘Ερμῆ κεί κοντὰ στὸν σταθμὸ τοῦ Σιδηροδρόμου καὶ ἀπέναντι στὸ ξενοδοχεῖο τοῦ ‘Ερμῆ. Σ’ αὐτὴ τὴν ἀποθήκη πωλοῦνται γαιάνθρακες, ἦγουν σας, κάρβουνα τῶν βαποριῶν κάθε εἶδους καὶ ποιότητος, ἦγουν σας καὶ πάλιν, Καρδιφ, (δὲν τὸ ξέρω αὐτὸ τί κάρβουνο τὸ εἶναι γιὰ νὰ μὴ σᾶς γελάσω), Νιουκάστελ (οὔτε αὐτὸ τὸ κάρβουνο τί εἶναι δὲν τὸ ξέρω, ὥστε δὲν μπορῶ νὰ σᾶς τὸ συστήσω μὲ πεποίθησι), καὶ Κῶκ, οὔλα ἀριστῆς ποιότητος τῆς ‘Αγγλίας, καὶ μὲ τῆς ἴδιας τιμαῖς ποῦ πουλοῦν καὶ ἡ μεγάλη ἀποθήκαις τοῦ Περαιᾶ.

Νὰ σᾶς πῶ τὴν ἀλήθεια, αὐτὰ οὔλα τὰ κάρβουνα δὲν τὰ ξέρω θὰ παρακαλέσω ὅμως τὸν κ. Μερτζανῶφ νὰ μοῦ στείλῃ μιὰ ὀκᾶ, γιὰ νὰ κάνωμε δοκιμὴ στὰ μούτρα τῶν πρώην Κουμουδουρικῶν βουλευτῶν νὰ δοῦμε πιάουν μουτζούρα, καὶ τότε σᾶς τὰ συστήνω, ὡς καλὰ κάρβουνα γιὰ μουτζούρωμα κάθε μασκαρᾶ.

‘Ολοι αὐτοὶ εἶναι οἱ προστάτιδες τῆς ‘Ελλάδος μας μετῆρας ποῦ παρ μὲ τὰ χρέη νὰ τὴν θάβουν Ἰωάννη, ἀλλήλοδοξία.